

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobce: **S. K.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Janem Bakešem
sídlem U Olší 280, 277 31 Velký Borek

proti

žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**
sídlem Kongresová 1666/2, 140 00 Praha 4

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

I.
Předmět sporu

1. Policista dopravního inspektorátu Obvodního ředitelství policie Praha IV dne 17. 7. 2022 v 13:42 hod., v Praze ulice Chodovská v úseku s dovolenou rychlostí jízdy na max. 50 km/h kontroloval motorové vozidlo, vlastníka a provozovatele NASTAS s.r.o., IČO:24313645, které řídil žalobce, se státní příslušností Ukrajina, předložil doklad totožnosti povolení k pobytu číslo 000503960, trvale bytem Bojanovická 2719/19, 141 00 Praha-Záběhlce, Česko.
2. Policista zjistil, že se žalobce neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích, když:
 1. při průjezdu místem měření rychlosti jízdy silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI, byla v Praze 4, ulici Chodovská, 146,6m před stanovištěm rychloměru, s přihlédnutím ke stanovené odchylce přesnosti měření (- 3 km/hod.), zjištěna rychlost jím řízeného vozidla 88 km/hod. (tedy o 38 km/hod. více),
 2. řidič za jízdy nebyl na sedadle připoután bezpečnostním pásem, dospěl k závěru, že tímto zaviněným jednáním byl řidič podezřelý z porušení ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 18 odst. 4 zákona číslo 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), a tím z naplnění znaků skutkové podstaty přestupku: v bodu ad 1. podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. citovaného zákona, v bodu ad 2. podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona.
3. V průběhu projednávání popsané události, na samém místě po zjištění přestupku policista dle ust. § 124 odst. 12 písm. l) zákona o silničním provozu a ve shodě s ustanovením § 124a téhož zákona vybral na místě od žalobce, u kterého shledal důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, či by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné, kauci ve výši Kč 5 000.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Uvedenou kontrolu žalobce napadá žalobou a spatřuje v ní nezákonný zásah zaměřený přímo proti žalobci, přímo zkracující žalobce na jeho právech.
5. Nezákonnost kontroly spatřuje žalobce v tom, že nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení kauce podle § 124a odst. 1 a odst. 3) zákona o silničním provozu v rozhodném znění, a to zejména proto, že v Potvrzení o převzetí kauce absentují skutkové důvody, na nichž by bylo nožné založit důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení nebo že nebude možné vybrat uloženou pokutu. Naopak, z kontextu jednání policisty, jenž kauci vybral, je zřejmé, že kauce byla žalobci uložena z jiných než zákonných důvodů, a to zejména proto, že je žalobce cizozemec a že se nepodvolil tzv. blokovému řízení. Dále proto, že se žalobce domáhal projednání přestupku ve správním řízení, a setrvale odmítal udělit souhlas s blokovým řízením, což na policisty přirozeně klade zvýšené nároky na intelektuální a administrativní úsilí, než jaké musejí vynaložit na projednání přestupku v tzv. „blokovém řízení“. Policista sám ostatně zmiňuje v audionahrávce administrativní náročnost a mnohost úkonů. Za daných okolností nemohlo vzniknout žádné důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení, neboť se žalobce domáhal právě projednání

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

věci před správním orgánem. Stejně tak nelze postavit důvodnost vybrání kaucy na důvodech, že je žalobce cizozemec, nebo že nelze ověřit časový průběh pobytu na území ČR. Žalobce na území ČR pobývá legálně, a to již od roku 1998, má udělen trvalý pobyt, je ve společnosti integrován, na území ČR má soukromý majetek, což policista měl možnost zjistit již jen z komunikace, již vedl s žalobcem. Důvody, které jsou uvedeny v Potvrzení o uložení kaucy, nenaplní ani zákonem předvídanou podmínku dostatečné specifikace důvodů pro uložení kaucy, neboť zde absentují objektivní důvody, které zakládají důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení. Relevantním důvodem nemůže být jakákoliv libovolná skutečnost, kterou uzná policista za vhodnou. Musí jít o takovou skutečnost, jejíž intenzita naplní onu důvodnost podezření, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení a žádný z tvrzených důvodů takové intenzity zjevně nebyl. Žalobce proto navrhl, aby soud určil, že zásah žalované, spočívající ve vybrání kaucy ve výši 5 000 Kč dne 17. 7. 2022, je nezákonným zásahem.

6. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaná uvádí, že pokud žalobce tvrdí, že nemohlo vzniknout žádné důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení, nebo že nelze ověřit časový průběh pobytu na území ČR, když žalobce na území ČR pobývá legálně, a to již od roku 1998, má udělen trvalý pobyt, je ve společnosti integrován, na území ČR má soukromý majetek, což policista měl možnost zjistit již jen z komunikace, již vedl s žalobcem, takové argumentaci nemůže žalovaná přisvědčit. Policista, zakročující na pozemní komunikaci, nedisponuje žalobcem uváděnými informacemi. Dotazem do dostupných informačních systémů tento nezjistí, zda řidič má na území ČR trvalý pobyt, anebo je zde pouze administrativně hlášen, policista se zrovna tak nemůže dozvědět o okolnosti, že se řidič v minulosti vedenému přestupkovému řízení vyhýbal, neboť přestupková řízení jsou ze zákona neveřejná, či mu není dostupná ani informace, zda řidiči, hrozí pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení zákonem stanoveného počtu bodů, a už vůbec ne skutečnost, zda má na území ČR nějaký, blíže žalobcem nespecifikovaný soukromý majetek. Jakékoliv prohlášení žalobce při samotné kontrole v tomto smyslu přitom není relevantní a příslušník není povinen jej brát v úvahu jako důkaz takové skutečnosti. Je tedy z výše uvedeného zcela zřejmé, že ve skutečnosti jsou možnosti policisty zjišťovat podrobné údaje o řidiči značně omezené, a nezbyvá mu, než relevantní závěry vyvodit z jednání účastníka provozu na pozemních komunikacích a vyhodnotit zcela subjektivně, zda je dána existence důvodného podezření, jako tomu bylo v daném případě, kdy příslušník dospěl u závěru, že jmenovaný *„se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné a to proto, že se jedná o cizího státního příslušníka (Ukrajina), s neověřitelným průběhem pobytu na území ČR, v případě uznání viny je projednáváný přestupek ohrožen správním trestem – pokutou a připočtením bodů v bodovém hodnocení řidiče.“* Kromě uvedených okolností, že se jedná o cizího státního příslušníka, tedy hrozbou nepřiměřených nákladů s vymáháním pokuty, rovněž spáchání přestupku zahrnutého do bodového hodnocení řidičů, jehož opakované spáchání ve dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsících je důvodem k obligatornímu odebrání řidičského oprávnění, nemohlo než v orgánech veřejné správy nevzbudit důvodné podezření, že se řidič bude vyhýbat

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

přestupkovému řízení. Ohledně případného vyčíslení nákladů na vymáhání takové pokuty je třeba konstatovat, že takové náklady s ohledem na případnou existenci zahraniční pohledávky by dosáhly zajisté nákladů minimálně v řádu mnoha desítek tisíc Kč. Dle názoru žalované zasahující policista v Potvrzení o převzetí kauce a posléze v Úředním záznamu zdůvodnil svůj zásah v předmětném potvrzení dostatečně a jím uvedené důvody splňují zákonné podmínky ve smyslu § 125a odst. 1 zákona o silničním provozu, a to i co se týče jejich požadované intenzity v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudkem NSS ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48). **V tomto směru má žalovaná je toho názoru, že zohledněné důvody pro vybrání kauce dosahují potřebné intenzity a důvody pro výběr kauce v tomto případě nestojí osamoceně, neboť pro závěr, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení, přisvědčují vedle důvodu citelné sankce rovněž další skutečnosti, způsobílé založit důvodnou obavu, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení, to je, jak již bylo zmíněno, povinně ukládaný zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, záznam do stavu bodového hodnocení řidiče a v poslední řadě pozbytí řidičského oprávnění.** Zasahující policista v potvrzení o převzetí kauce zdůvodnil svůj zásah dostatečně. V úředním záznamu jím uvedené důvody splňují zákonné podmínky ve smyslu § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu, a to i co se týče jejich požadované intenzity. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

7. V replice žalobce má za to, že okolnost tvrzení nemožnosti ověřit pobytový průběh, nemůže být rozumným a objektivním důvodem na základě, kterého by vzniklo důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, a že nebude možné přestupkové řízení vůbec provést či se značnými obtížemi. Žalobce je rezidentem v ČR. Žalované musí být z její úřední činnosti tato skutečnost zřejmá, tím spíše že pobytový průběh žalobce jí musel být známý, neboť podmínkou *Sine qua* pro udělení trvalého pobytu žalobci bylo 5 let **nepřetržitého přechodného pobytu** na území ČR (srov. § 68 odst. 1 zák. o pobytu cizinců). Jinak řečeno, nebylo žádného rozumného důvodu pochybovat o pobytovém průběhu žalobce, naopak, pobytový průběh se přímo poddával z té skutečnost, že žalobce má udělen trvalý pobyt. Žalobce má trvalé bydliště na faktické adrese, kde se zdržuje, nikoliv na ohlašovně, atp. Policisté mají přístup do registrů policie, jako i základních registrů obyvatel, a tedy jsou schopni zcela reálně zjistit typ pobytu žalobce a další informace o žalobci. Předchozí nepřetržitý pobyt na území ČR, jenž vedl (vedle splnění dalších zákonných požadavků) k udělení trvalého pobytu ukazuje spíše na to, že ambicí žalobce je se na území ČR zdržovat trvale a nikoliv se na území ČR nezdržovat. Žalobce rovněž poukazuje na to, že se z potvrzení o převzetí kauce nepoddávají žádné skutkové důvody, na nichž by bylo možné vystavět důvodné podezření, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení, nebo že nebude možné vymoci splnění povinnosti uhradit pokutu, a bude třeba oprávněně využít institut kauce. Důvodné podezření nemůže vznikat z jakékoliv libovolné skutečnosti, kterou uzná policista za vhodnou, naopak musí jít o takovou skutečnost, jejíž intenzita naplní onu důvodnost podezření, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení. Okolnost, že je žalobce občanem třetího státu, který má právo trvalého pobytu na území ČR takovou skutečností patrně být nemůže. Tím spíše tomu tak nebude, pokud se žalobce domáhal projednání věci v přestupkovém řízení a svým chováním nezavdával příčinu k tomu, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

byla jeho snaha vnímána jako obstrukční. V těchto souvislostech pak nemůže ani obstát závěr žalované o vzniku důvodného podezření s odůvodněním možného uložení citelné sankce, že jde o opakované protiprávní jednání a žalobci hrozí citelný správní trest. Žalované přeci musí být zřejmé, že tzv. speciální recidiva stojí na opakovaném spáchání obdobného protiprávního jednání v době po sobě jdoucích dvanácti měsících. Žalovaná musí vědět, že s ohledem na plynutí času, není žalobce ohrožen správním trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel na dobu jeden až šest měsíců (srov. ust. § 125 odst. 5 písm. c) bod. 1 zákona o silničním provozu). Tedy i tento důvod objektivně nemohl vést k uložení kauce, což žalovaná, resp. policista na místě měl a musel z dostupné dokumentace vědět.

III.

Posouzení žaloby

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladen. Soud rozhodoval v souladu s žalobním návrhem pouze o nezákonnosti zásahu, a proto vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době zásahu v souladu s § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), a posuzoval věc i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
9. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumovaný).
10. Soud neshledal důvod pro nařízení jednání ani pro potřeby provést ve věci dokazování. Pro posouzení věci bylo dostatečným podkladem správní spis. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
11. Žaloba není důvodná.
12. Podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu smí v obci jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h.
13. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích ... při řízení vozidla ... překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km/h a více, ...“
14. Podle § 135c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích ... při řízení vozidla ... jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“
15. Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (hlavy II) „řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. 2), ...“

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

16. Podle ust. § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu upravující vybírání kaucí „Policista je při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích oprávněn vybrat kauci v rozmezí od 3 500 Kč do 50 000 Kč od řidiče, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona, **je-li důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné**“.
17. Podle ust. § 124a odst. 2 zákona o silničním provozu „Výše kaucí nesmí překročit nejvyšší výměru pokuty, kterou lze za daný přestupek uložit.“
18. Žalobce namítá, že nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení kaucí podle § 124a odst. 1 a odst. 3 zákona o silničním provozu v rozhodném znění, a to zejména proto, že v Potvrzení o převzetí kaucí absentují skutkové důvody, na nichž by bylo možné založit důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení nebo že nebude možné vybrat uloženou pokutu.
19. V textu „**Potvrzení o převzetí kaucí**“ číslo 001394 je postup příslušníka policie odůvodněn tak že je „*důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné a to proto, že se jedná o cizího státního příslušníka, s neověřitelným průběhem pobytu na území ČR, v případě uznání viny je projednáváný přestupek ohrožen správním trestem – pokutou a připočtením bodů v bodovém hodnocení řidiče.*“
20. Důvody vyjádřené v Potvrzení o převzetí kaucí byly dále zpřesněny v **Úředním záznamu** ze dne 18. 7. 2022, č. j. KRPA-235790-3/PŘ -2022-001406, kde je uvedeno: „*protože z jednání podezřelého bylo dáno důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, neboť se jedná o cizího státního příslušníka (Ukrajina), s neověřitelným průběhem pobytu na území ČR, v případě uznání viny je projednáváný přestupek ohrožen správním trestem – pokuta, připočtením bodů v bodovém hodnocení řidiče, při případném opakovaném spáchání takového jednání v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců také zákazem činnosti, spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel a protože z těchto důvodů by vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě by nebylo možné vůbec, rozhodl jsem v souladu s ustanovením § 124a) ustanovení § 124 odst. 12 písm. i) zákona č. 361/2000 Sb. () o uložení kaucí ve výši 5.000,- Kč.*“
21. Kauce představuje zajišťovací institut, jehož cílem je především předejít tomu, že se osoba podezřelá s přestupku, jehož se měla dopustit jako řidič, bude vyhýbat přestupkovému řízení, a to včetně využití obstrukčních jednání. Takto koncipovaný institut kaucí byl do zákona doplněn s účinností od 1. července 2006 a s účinností od 20. února 2016, byla úprava vybírání kaucí přepracována a v souvislosti s tím byl do zákona doplněn druhý důvod, pro který lze od řidiče kauci vybrat, a to posílení vymahatelnosti jinak obtížně vymožitelných pravomocně uložených pokut.
22. Tyto dva důvody, že se řidič podezřelý ze spáchání přestupku: (1) bude vyhýbat řízení o přestupku nebo (2) by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné, jak vyplývá z textu ustanovení, stojí tyto dva

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

důvody vedle sebe, neboli stačí, aby byl splněn pouze jeden. Ať už půjde o první či druhý důvod, důvodné podezření musí být podloženo a policista jeho existenci musí odůvodnit v písemném potvrzení o výběru kauce.

23. Důvodné podezření z vyhýbání se pozdějšímu řízení bude možné pojmout zejména z chování samotného podezřelého, ze skutečnosti, že přestupky páchá opakovaně a že mu hrozí pozbytí řidičského oprávnění například pro hrozbu dosažení celkového počtu 12 bodů apod.

Obava z nevymožitelnosti uložené pokuty bude důvodná zejména tehdy, půjde-li o osobu s bydlištěm mimo území České republiky, proti níž by se případná exekuce vedla jen s velkými obtížemi nebo by nebyla možná vůbec.

V projednávané věci z textu Potvrzení o převzetí kauce vyplývá, že příslušník policie shledal:

1. důvod ; *že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné, protože se jedná o cizího státního příslušníka, s neověřitelným průběhem pobytu na území ČR.*

a současně i

2. důvod: *důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku, neboť v případě uznání viny je projednáváný přestupek ohrožen správním trestem – pokutou a připočtením bodů v bodovém hodnocení řidiče.*

Jelikož na vymezení důvodu uložení kauce, který je potřebné uvést v písemném potvrzení o jejím převzetí, nelze klást nároky vycházející z požadavků na odůvodnění správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu, již vzhledem k tomu, že zápis je prováděn na místě samém a ručně. Postačí srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení (srov. Nejvyšší správní soud (podle rozsudku ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48), městský soud proto považuje výše citované vymezení obou důvodů za dostačující, neboť obsahují právní i skutkový aspekt.

24. Žalobce dále namítal, že důvody uvedené v Potvrzení nejsou objektivní a nenaplnují požadovanou intenzitu.
25. Uvedenému názoru žalobce rovněž nelze přisvědčit. Pokud jde o první důvod uvedený v Potvrzení, že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné, protože se jedná o cizího státního příslušníka, s neověřitelným průběhem pobytu na území ČR. Z veřejně dostupných zdrojů vyplývá, že neexistuje mezinárodní smlouva mezi ČR a Ukrajinou (viz přehled mezinárodních smluv uveřejněných na webových stránkách Velvyslanectví ČR v Kyjevě či MZV ČR), a ani jiný normativní právní akt, které by umožňoval či alespoň usnadňoval vymáhání pokut plynoucích z pravomocných rozhodnutí správních orgánů na úseku silniční dopravy. Ukrajina není přitom členským státem Evropské unie.

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

26. V obdobné věci rozhodoval zdejší soud (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2018, č. j. 6 A 237/2017 - 36) a i když řešil problematiku kauce uložené ve smyslu zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, závěry ohledně posouzení případné vymahatelnosti uložené pokuty z důvodu zahraničního subjektu (v daném případě zahraničního dopravce), jsou dle názoru žalované aplikovatelné rovněž v tomto případě. Skutečnost, že dopravce nepochází ze země Evropské unie má totiž zásadní vliv na posouzení vymahatelnosti takové uložené pokuty, a v tomto případě 6. senát zdejšího soudu zohlednil skutečnost, že žalobce (dopravce), u nějž byla vybrána kauce, pochází z členské země Evropské unie. V uvedeném rozsudku soud dospěl k následujícímu závěru *„Vzhledem ke skutečnosti, že zjištěný přestupek umožňuje uložení citelné sankce (pokuty do 350 000 Kč), je podle názoru soudu v případě zahraničního dopravce, který pochází ze státu, s nímž nemá Česká republika uzavřenou žádnou bilaterální smlouvu o případné pomoci při postupu v přestupkovém řízení a nejedná se o stát Evropské unie, dostatečným důvodem již ta skutečnost, že se jedná o takového dopravce. Tento důvod je podle názoru soudu v situaci, kdy policista zjistí poměrně závažný přestupek, dostatečným důvodem, aby naplnil důvodnou obavu, že se přestupce bude vyhýbat řízení či by vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě by nebylo vůbec možné, což je dáno právě statutem dopravce a jeho domovským státem ve vztahu ke zjištěnému přestupku a hrozící vysoké sankci. Reálná vynutitelnost případné pokuty je pak ve vztahu k takovému dopravci omezena již těmito skutečnostmi, a proto pokud důvod pro uložení kauce spočíval v takovém zjištění (podezření ze závažného přestupku s vyšší sankcí, zahraniční stát dopravce), jednalo se o důvod podle zákonného ustanovení a k takovému postupu byl zasahující policista oprávněn.“* Od závěrů ohledně vynutitelnosti pokuty v případě cizince se státní příslušností země, s níž ČR nemá uzavřenou mezinárodní smlouvu ani jiný normativní právní akt umožňující vymáhání pokut plynoucích z pravomocných rozhodnutí správních orgánů na úseku silniční dopravy, nemá zdejší senát důvodu odchýlit. Oprávněný je rovněž argument žalovaného uvedený ve vyjádření k žalobě, že zasahující příslušník dopravní policie si nemá jak ověřit časový průběh pobytu cizince, neboť nemá přístup do takových informačních systémů, aby si mohl ověřit okolnosti pobytu cizince, majetkové poměry tak, aby bylo nepochybné, že bude možné pokutu bez obtíží vymáhat. Pouhé tvrzení žalobce k naplnění takové jistoty bezpochyby nepostačuje.
27. Druhým důvodem vyjádřeným v Potvrzení o převzetí kauce je *důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku, neboť v případě uznání viny je projednáváný přestupek ohrožen správním trestem – pokutou a připočtením bodů v bodovém hodnocení řidiče*. V Úředním záznamu je tento důvod více specifikován: *„protože z jednání podezřelého bylo dáno důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, neboť se jedná o cizího státního příslušníka (Ukrajina), s neověřitelným průběhem pobytu na území ČR, v případě uznání viny je projednáváný přestupek ohrožen správním trestem – pokuta, připočtením bodů v bodovém hodnocení řidiče, při případném opakovaném spáchání takového jednání v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců také zákazem činnosti, spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel a protože z těchto důvodů by vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě by nebylo možné vůbec, rozhodl jsem*

v souladu s ustanovením § 124a a § 124 odst. 12 písm. i) zákona č. 361/2000 Sb. o uložení kaucí ve výši 5 000 Kč.“

28. Jak bylo uvedeno, pro uložení kaucí dle § 124a zákona o silničním provozu dostačuje jeden důvod. V projednávaném případě se k prvnímu důvodu připojuje i druhý vyjádřený v Potvrzení jak z hlediska právního i skutkového popisu. Zasahující příslušník policie již z faktu, že žalobce se dopustil porušení dvou přestupků, porušení ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu překročením rychlosti o 38 km/h, a porušení ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl připoután bezpečnostním pásem, byl oprávněn dospět k závěru, že je v tomto případě důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku v důsledku spáchání dvou přestupků, kdy je ohrožen správním trestem - pokutou a připočtením bodů v bodovém hodnocení řidiče. Jak vyplývá z Evidence řidiče, založeného v správním spise, žalobce opakovaně nedodrжуje dopravní předpisy. Evidence obsahuje záznam, že mu bylo dne 7. 4. 2015 odesláno Oznámení o dosažení 12 bodů a výzva k odevzdání řidičského průkazu a záznam o celkem devíti přestupcích zejména kvůli nedodržování rychlosti.
29. „*Důvodné podezření z vyhýbání se pozdějšímu řízení bude možné pojmout zejména z chování samotného podezřelého, ze skutečnosti, že přestupky páchá opakovaně a že mu hrozí pozbytí řidičského oprávnění například pro hrozbu dosažení celkového počtu 12 bodů apod.*“ (komentář k § 124a JUDr. Pavel Bušta, JUDr. Jan Kněžínek Ph.D. – Aspi).
30. Závěrem soud shrnuje, že v posuzovaném případě byly podmínky pro uložení kaucí naplněny. Zasahující policista v Potvrzení o převzetí kaucí a poté i v Úředním záznamu zdůvodnil svůj zásah dostatečně a jím uvedené důvody splňují zákonné podmínky ve smyslu § 125a odst. 1 zákona o silničním provozu, a to i pokud jde o požadovanou intenzitu, ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48, ze dne 12. 2. 2015, č. j. 7 As 273/2014 - 32, č. 3216/2015 Sb. NSS), oba zohledněné důvody pro vybrání kaucí dosahují potřebné intenzity a k závěru, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení, přistupují vedle důvodu citelné sankce i další skutečnosti, způsobílé založit důvodnou obavu, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení, to je povinně ukládaný zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, záznam do stavu bodového hodnocení řidiče a v neposlední řadě pozbytí řidičského oprávnění. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že zasahující policista v textu Potvrzení o převzetí kaucí, tak jak je citován shora, zdůvodnil svůj zásah dostatečně a důvody v textu uvedené jsou objektivně způsobílé naplnit obavu, že se žalobce bude vyhýbat řízení o přestupku a také, že vymáhání uložené pokuty by bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě by nebylo vůbec možné. V Potvrzení o převzetí kaucí a v Úředním záznamu uvedené důvody splňují zákonné podmínky ve smyslu § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu, a to i co se týče jejich požadované intenzity. (srov. opět s přílehlavým rozsudkem NSS ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
32. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. června 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.